

ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนต่อการสร้างความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
นางสาววรรณภา ประดับเสริฐ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีอายุและอาชีพต่างกันเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน โดยการใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบช่วงชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชน และด้านการให้บริการกับชุมชนตามลำดับ

2. ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและด้านการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการชุมชนและด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

3. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ความคาดหวังต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ด้านการให้บริการชุมชน ด้านการเสริมสร้างสาธารณสุข และด้านการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ กับ อาชีพรัฐวิสาหกิจ

คำสำคัญ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง, การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรา 23 (3) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ของ โรงเรียนกับชุมชนไว้ว่าต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการในเรื่องความรู้เกี่ยวกับศาสนาศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา มาตรา 24(6) ได้กล่าวว่า “จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น

ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ” มาตรา 26 ให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติ มาตรา 28 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคลครอบครัวชุมชนองค์กรชุมชนองค์กรปกครองท้องถิ่นเอกชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนาสถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการรวมทั้งหาวิชาการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาแหล่งชุมชน มาตรา 58 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นเพื่อระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการ รวมทั้งหาวิชาการสนับสนุน ให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาแหล่งชุมชน การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่น และ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทริยา เสียงมศักดิ์(2547)กล่าวว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถจัดให้ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่ก่อให้เกิดสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษา โรงเรียนต้องศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับการจัดการศึกษาของสถาบันจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของนักเรียนซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการจัดการศึกษาโดยตรง เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสูงขึ้นทันกับการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ อุทัย คุลยเกษมและอรศรี งามวิทยาพงศ์ (2540, คำนำ) เน้นว่า ความต้องการในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็นกับโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของชาติ โดยมีบุคคลหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วม โดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน ซึ่งใกล้ชิดกับโรงเรียน

ย่อมที่จะสามารถส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการศึกษาในด้านการแก้ปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียน การระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา การให้ความร่วมมือเป็นแหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพบรรเทา กิตติศักดิ์(ม.ป.ป., หน้า 67) กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาเพราะคนในชุมชน จะต้องพึงบริการในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตน สถานศึกษามีบทบาทและหน้าที่ให้การศึกษา และอบรมแก่คนในชุมชน ให้มีความรู้ความเป็นพลเมืองดีสามารถประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนและครอบครัวได้และยังมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนให้เจริญอีกด้วยโรงเรียนจะเจริญก้าวหน้าจะต้องได้รับความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน โรงเรียนและชุมชนจึงต้องพึ่งพาอาศัยกันมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นและมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อกันในด้านต่างๆ มากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โดยต้องการทราบว่าอายุและอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนหรือไม่ เพื่อจะได้นำข้อมูลจากการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมและประยุกต์ใช้ให้เกิดความร่วมมือต่อกันอย่างถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และอาชีพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองนักเรียนของ โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 220 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองนักเรียนของ โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบช่วงชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ ผู้ปกครอง ประกอบด้วย เพศของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง อาชีพ ได้แก่ ราชการ รัฐวิสาหกิจและอิสระ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนใน 4 ด้าน คือ ด้านการให้บริการกับชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชน ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการประชาสัมพันธ์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนต่างกัน

2. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และวางแผนในการพัฒนา โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร รวมทั้งเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ สามารถนำผลการศึกษาไปปรับปรุงปรับใช้ให้เกิดผลต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาทำให้การบริหาร มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลดียิ่งขึ้นต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เพศ อาชีพ โดยลักษณะการตอบเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีจำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้บริการกับชุมชนจำนวน 10 ข้อ ด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชน จำนวน 10 ข้อ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จำนวน 10 ข้อ และด้านการประชาสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ โดยลักษณะข้อคำถามเป็นแบบนิมิต ส่วนลักษณะการตอบแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศภายใน อย่างเป็นระบบเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเรื่องที่จะศึกษา โดยศึกษาปรับปรุงเครื่องมือจาก สุพิพรรณ พัฒนาการ และ ทศนา แสงศักดิ์ (2545) แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบภาษาและความถูกต้องทางวิชาการ แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91
4. นำเครื่องมือที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน ในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชน และด้านการให้บริการกับชุมชน ตามลำดับ
2. ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและด้านการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการชุมชนและด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุน กิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
3. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ความคาดหวังต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ด้านการให้บริการชุมชน ด้านการเสริมสร้างสาธารณสุข และด้านการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ กับ อาชีพรัฐวิสาหกิจ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนในชุมชนทุกคน และถือว่าชุมชนจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการศึกษา การจัดการศึกษาที่จะต้องคำนึงถึงชุมชนและท้องถิ่น สนองตอบความต้องการของคนในท้องถิ่นที่อยู่ในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน ส่งผลให้การจัดการศึกษาในปัจจุบันเน้นเรื่องการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ในชุมชนและสังคมโดยพัฒนาโรงเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และให้ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน จะทำงานแยกอิสระจากกันไม่ได้ จำเป็นต้องพึ่งพาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โรงเรียนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเช่นกัน ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนจึงมีสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนและชุมชนอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ทำให้การดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไป สังคมในอนาคตจึงต้องการประชากรที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ โดยรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษา โดยกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดและวิธีการจัดการศึกษาใหม่เป็นบทบาทเชิงรุกมุ่งให้ทุกส่วนมีส่วนร่วม หน่วยงานจัดการศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ เพื่อให้สถานศึกษาคล่องตัว ตลอดทั้งมีการระดมทรัพยากรท้องถิ่นให้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเร่งวิจัยเพื่อพัฒนาปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น (ทัศนาศวรงค์, 2548, หน้า 43)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรา 23 (3) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชน ไว้ว่าต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการในเรื่องความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมการกีฬาภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา มาตรา 24(6) ได้กล่าวว่า “จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ” มาตรา 26 ให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสารของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติ มาตรา 28 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคลครอบครัวชุมชนองค์กรชุมชนองค์กรปกครองท้องถิ่นเอกชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการรวมทั้งหาวิชาการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาแหล่งชุมชน มาตรา 58 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล

ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นเพื่อระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชน มีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการ รวมทั้งหาวิชาการสนับสนุน ให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาแหล่งชุมชน การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

จากการวิจัยเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนวัดบางเตย สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานครพบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรมานำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านการให้บริการกับชุมชนจำแนกตามเพศผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องจากว่าเพศหญิงมีความคาดหวังที่จะได้รับการบริการจากโรงเรียนทั้งทางด้านร่างกาย สังคมและโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียนมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัน สุขม่วง (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การเปิดให้ประชาชนในชุมชนเข้ามาศึกษาหาความรู้ยืมหนังสือจากห้องสมุด การเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ๆแก่ชุมชนเสมอและการให้บริการด้านข่าวสารหรือยืมเครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์แก่ชุมชนเสมออยู่ในระดับมาก.

2. ด้านความคาดหวังด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชนจำแนกตามเพศ ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเข้ม คูป้อง (2548) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งนี้ เนื่องจากว่าผู้ปกครองเพศชายมีความคาดหวังที่จะได้มีส่วนร่วม การได้รับช่วยเหลือสนับสนุน การยอมรับและได้รับการยกย่องในสังคมมากกว่าเพศหญิงตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (the need hierarchy conception of human motivation) ของ Maslow เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของโรงเรียน การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้นและการเชิญบุคคลในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้ในโรงเรียนเป็นประจำอยู่ในระดับมาก

ด้านความต้องการด้านการมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนจากชุมชนจำแนกตามอาชีพ ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับ สมปอง โพธิ์นิมิตร (2558) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ทั้งนี้ เนื่องจากว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการมีความคาดหวังที่จะเข้ามามีส่วนร่วม หรือคาดหวังที่จะ

ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากทางโรงเรียนมากกว่าอาชีพรัฐวิสาหกิจและอาชีพอิสระ เพราะคาดหวังว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานราชการซึ่งเป็นงานที่ต้องทำงานรับใช้ประชาชน

3. ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยสอดคล้องกับทัศนคติ (2548, หน้า 46-48) ได้เสนอยุทธศาสตร์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนว่า ผู้บริหารเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการจัดงานพบปะสังสรรค์ระหว่างศิษย์เก่ากับทางโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนได้รับความชื่นชมบุตรหลานของตนเองและการเชิญบุคคลร่วมเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษของทางโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

4. ด้านการประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับ สุรพล อันทาวร (2549) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำแนกตามอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโรงเรียนจัดทำรายงานผลงานนักเรียนที่ได้รับรางวัลหรือการยกย่องชมเชยจากหน่วยงานอื่นให้ผู้ปกครองทราบ โรงเรียนเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและ โรงเรียนประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโรงเรียนในโอกาสต่างๆอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวทางต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของสถานศึกษา โดยสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้วางแผน พัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้สูงยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาวิจัยกับประชากรกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักเรียนและครู หรือกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงหาแนวทางที่ดีที่สุด เพื่อการพัฒนาโรงเรียนต่อไป

3. ควรเปลี่ยนรูปแบบการวิจัยจากแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกตหรือใช้หลายรูปแบบร่วมกัน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างได้อย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนาศวศักดิ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนตามแนวปฏิรูปการศึกษา. วารสารวิชาการ, 8 (1), 43-58.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (ม.ป.ป.). โรงเรียนชุมชน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพโรจน์ วงษ์จันทร์. (2545). ศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะเชิงเทรา. ปริญญาโท กศ.ม. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภัทธา เสี่ยงศักดิ์. (2547). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏสุรินทร์.
- สุรพล อ้นถาวร. (2549). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสร้างสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนของ โรงเรียนวัดหนองแซ่แวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรีเขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). เอกสารประกอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรผู้ช่วยบริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อุทัย ดุลยเกษม และอรศรี งามวิทยาพงศ์. (2540). ระบบการศึกษากับชุมชน กรอบความคิด และข้อเสนอ เพื่อการศึกษาวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท แปลน พรินท์ติ้ง จำกัด.
- สมปอง โพธิตะนิมิตร. (2558) ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัย โรงเรียนคลองเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม.สาขาวิชาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนาศวศักดิ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนตามแนวปฏิรูป การศึกษา.วารสารวิชาการ, 8 (1), 43-58.
- นุชสิทธิ์ จิตเกล้า. (2553). การประเมินความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส ระดับการศึกษาขั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการเขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประทีป อินทา. (2557). ความต้องการของผู้ปกครองต่อการสร้างสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนขวาวสินรินทร์ เขต1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประพันธ์ ภูมิวารินทร์. (2547). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานความสัมพันธ์

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองระยอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
บูรพา.